

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 198.

V Ljubljani, v četrtek 30. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta . 3 gl.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Javni shod kat.-pol. društva za Slovence na Koroškem v Možici.

Od Možice dne 28. avg.

Naše slov. kat.-pol. društvo je s svojimi shodi prav srečno. Rado in jako številno prihaja ljudstvo, da poslušajo časa primerne govore ter se pouči o svojem položaju.

Vkljub hudi vročini zbralo se je tudi minulo nedeljo mnogo ljudstva na XIX. shod našega društva, ki ga je napravilo v gostilni „pri Rehtu“ nad Možico. Zbralo se je kakih 400—500 poslušalcev kmetov in delavcev, večinoma sevé iz okolice, pa prišli so tudi iz Podjunske doline, Črne itd. Č. duhovščina bila je častno zastopana, ker prišlo je 13 č. gg. Žal se zborovanje ni smelo vršiti pod prostim nebom, notranji prostori pa za tako ogromno število poslušalcev nikakor niso zadostovali. Soba je bila polnatonlačena, pa tudi zunaj je stala množica in poslušala govore. Prostor je bil z zastavami in zelenjem primerno okinčan in grmenje topičev je pozdravljalo došlece.

Po 4. uri je društveni predsednik vč. gosp. Gregor Einspieler otvoril s primernim nagovorom zborovanje in pozdravil v tako častnem številu došlo množico in g. vladnega komisarja V. Kremenškega.

Prvi govornik je pojasnoval namen in delovanje našega društva poleg § 2. društvenih pravil. Kazal je na potrebo in pomen društev v naših časih in tolmačil, zakaj in kako se kat.-pol. društvo poteguje za naši narodni svetinji: vero in narodnost! Ono skrbi za poduk ljudstva v verskih in narodno-političnih vprašanjih ter za njega gospodarski napredek. Govornik osvetli tudi postopanje nasprotnih sil: „bauernbunda“, liberalne in nemško-nacionalne stranke ter kaže zakaj se moramo proti njim boriti.

O šolah je izborni govoril č. gosp. kapelan Matej Grm. Poljudno in z mnogimi značilnimi izgledi iz življenja je dokazoval potrebo verske in pa slovenske šole in pozivljaj navzoče, naj vstrajajo v borbi za versko in slovensko šolo. Burna pohvala sledila je navdušenemu govoru, kateremu je dodal tudi g. predsednik nekaj pojasnilnih besed.

Gosp. vrednik Fil. Haderlap je govoril o o postanku in pomenu delavskega vprašanja z oziranjem na tukajšnje razmere in priporočal ustanovitev katol. delavskega društva za Prevalje, Guštanj in Možico.

O isti točki je spregovoril tudi vč. g. prefekt Val. Podgorc, ki je temeljito proučil socialno vprašanje, in je v jedrnatih besedah pokazal, kako se kmeti stan vedno bolj bliža propadu in kako mora v kratkem času popolnoma propasti, ako se mu pravočasno in korenito ne opomore. Podal je v kratkih besedah na podlagi številnih prežalostno, pa le presrečno podobo sedanjega položaja kmetijskega stanja. Kazal je tudi na pripomočke, s katerimi se mu more opomoči! Iz sreče so prišle tehtne besede navdušenega g. govornika; šle so tudi vsem k srcu in naša želja in prošnja je le ta: da spretni g. govornik kmalu zopet nastopi na kakem shodu našega

društva in tam kmete pouči o obstoječih tužnih razmerah.

Na to gosp. predsednik po 6. uri zaključil z „živio“-klici na presvetlega cesarja zanimivo zborovanje.

Po zborovanju razvila se je pod košato domačo lipo živahna prosta zabava. I tu spregovorila se je še marsikatera navdušena, resna in šaljiva beseda, in zlasti č. g. V. Podgorc opominjal je navzoče kmete, kje in kako jim najti pomoči. Za zabavo je s svojimi dovtipnimi nabitnicami skrbel g. tajnik Fil. Kandut. Spregovorilo je tudi več kmetov. Petje so oskrbovali vrli „Korotanci“, katerim se je pridružilo i več drugih gospodov.

Največ zaslug, da se je zborovanje moglo vršiti v tem kraju ima domači dušni pastir č. gosp. Fr. Holec. Dal Bog, da zborovanje obrodi prav obilno sadu!

Nemški liberalci v nevarnosti.

Veselje, katero je občutila levica, ko se je sklenila koalicija, je po večjem že izginilo. Tedaj so liberalci mislili, da so si za dolgo časa zagotovili gospodstvo v Avstriji. Gotovi so tako rekoč že bili, da se sklene še volilna reforma, katera bode njih stališče še bolj utrdila. Vlada je tudi že bila sestavila nekaj načrt novega volilnega zakona, ki je bil kakor navlašč vrezan za nemške liberalce. Ta načrt pa ni našel pravega dopadajenja pri konservativcih in Poljaki in stvar se je odložila. Liberalci bi pa zaradi tega še ne žalovali, ker so jim tudi po sedanjem volilnem zakonu zagotovljene velike prednosti. Prišle so na-nje druge nevarnosti, ki jim grené življenje.

Razne dopolnilne volitve so pokazale, da mej narodom zgublajo zaupanje. Štirje mandati, katere so dosedaj imeli v rokah, so bili izpraznjeni in vse štirje so bili bolj ali manj za liberalce v nevarnosti. Koroška mandata sta za-nje že izgubljena, kajti niti svoj kandidata si niso upali postaviti.

LISTEK.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XXII.

V onej sobi bil sem en mesec in nekaj dnij. Po noči od 18. do 19. dne februarja (1881. l.) vzbudilo me je rozljanje zapahov in ključev; videl sem vstopiti več ljudi s svetilnico, prva misel, ki me je obsla, bila je, da so me prišli umorit. Preplašeno gledajočemu te postave približal se mi je grof B. ter mi uljudno rekel, naj bodem tako prijazen, ter naj se takoj oblečem, da odpotujem.

To naznanilo me je iznenadilo, bil sem tako budalast ter sem vže mislil, da me bodo odvedli na mejo piemontsko. Ali je mogoče, da se tak vihar tako hitro izgubi? Jaz bodem še vžival slobodo zlato? Jaz bodem še videl predrage mi stariše, brata, sestri?

Te sladke misli rojile so mi le malo časa po glavi. Hitro sem se napravil ter odšel s svojimi spremljevalci, ne da bi bil mogel pozdraviti še svojega soseda. Zdelo se mi je, da slišim njegov

glas in težko mi je delo, ko mu nisem mogel odgovoriti.

„Kam gremo?“ rekel sem grofu, grede na voz z njim in žandarskim častnikom.

„Ne smem vam povedati tega, dokler nismo miljo proč od Milana.“

Videl sem, da se peljemo proti Vercellonskim vratom in moje upanje je bilo proč!

Molčal sem. Bila je kaj lepa noč, luna je svetila. Gledal sem one drage mi ulice, po kojih sem hodil toliko let; tako srečen; one hiše, one cerkve! Vse mi je vzbujalo na tisoče sladkih spominov.

O krasno sprehajališče proti vzhodnim vratom! o javni vrti, po kojih sem tolikokrat pohajal s Foscolom, Montijem, Ljudevitom Bremejen, Petrom Borsierijem, s Porrom in njegovima sinovoma, s toliko drugimi predragimi možmi, razgovarjaje se z njimi tako poln življenja in upanja! Ko sem si pravil, da vas vidim zadnji pot, občutil sem, kako sem vas ljubil in kako vas še vedno ljubim. Ko smo prišli iz mesta na prosto, potisnil sem si klobuk čez oči in jokal sem, ne da bi me kedo opazil.

Peljali smo se vže delj ko jedno miljo, predno sem vprašal grofa B.: „Mislim, da gremo v Verono?“

„Gremo dalje; v Benedke pojdemo, kjer vas moram izročiti posebnemu sodišču.“

Potovali smo s svojo pošto, ustavljali se nismo nič in prišli dne 26. svečana v Benedke.

Meseca septembra prejšnjega leta, mesec dnij prej, kot so me zaprli, bil sem v Benedkah. Takrat sem kosil v veliki in veseli družbi „pri luni.“ Čuden slučaj! Grof in žendar peljala sta me prav v isto gostilno „k luni.“

Jeden natakarev se je kaj začudil, ko me je zagledal in spoznal (akoprav so bili žendar in dva birača preoblečeni kot sluge), da sem v rokah pravice. Veselil sem se tega sestanka, ker sem bil prepričan, da bode natakarski marsikomu dopovedoval moj prihod.

Kosili smo, po kosilu pa so me odpeljali v doževsko palačo, kjer so bile krvave sodnije. Šel sem mimo namestništva in kavarne „Florijan“, kjer sem bil pretečeno jesen preživel tako prijetne večere: med potjo nisem srečal nobenega svojih znancev.

Tukaj je bil le boj mej nemškimi nacijonalci in krščanskimi socialisti. Pa tudi mandata v ljubenski mestni skupini in v Brnu sta v resni nevarnosti.

Posebno nevarna je postala za liberalce nemškonarodna stranka. Zaradi tega se nad njo tako hudujejo liberalna glasila. Očitajo jej vse mogoče, mej drugim tudi, da doseđaj za nemštvo ničesa storila ni, temveč da le razdira. Nobenega mandata še ni odtrgala Slovanom in sploh se tam nič ne pokaže, kjer je nemštvo zares v nevarnosti. V mešanih okrajih povsod nemški nacijonalci roke križem držé.

Za nemškonarodno stranko nimamo nobenih simpatij, ali reči moramo, da ji liberalci delajo krivico. Kdor pozna razmere na Dolenjem Štajerskem, vé, da je ta stranka jako delayna. Celje bi bilo za Nemce že davno zgubljeno, da ni nemškonarodna stranka napenjala vse sile. Zastopnik celjskega mesta dr. Foregger sam ni liberalce. Pa tudi drugod je nemškonarodna stranka delala v mešanih okrajih. Za marsikako zmago se imajo liberalci njej zahvaliti. V mešanih okrajih se je le zaradi tega manj slišalo o njej, ker je proti Slovanom večkrat podpirla liberalce, da le do razpora ne pride. Sedaj pa žanje za to uslugo tako hvaležnost, da mahajo po njej s cepci.

Sicer naj bi pa nemškoliberalna stranka pomislila, da je nemške nacijonalce sama vzgojila. Dolgo pod Taaffejevo vlado, posebno s prvega, je kričala o velikih nevarnostih, v katerih je nemštvo, in z vsemi silami napadala Slovane sploh. Naravno je torej, da je pri tacih okoliščinah moral se mej prebivalstvo globoko vtisniti narodni duh. Mislij, ki se jih narod navzame, ne pusti tako hitro, kakor posamični politiki, ki večkrat lahko plašč obračajo po vetru. Posledica tega narodnega duha je, da se je začelo zahtevati, naj se v nemških krajih nastavljajo uradniki le nemške narodnosti, nemške krvi, ki imajo le nemška imena. Naravno je bilo, da so nemški nacijonalci prišli na to, da sinovi Abrahamovega rodu niso pravi Nemci in tako se je mej stranko zanesel protisemitizem. S tem se pa začinja pravo nasprotje mej nemškimi nacijonalci in nemškimi liberalci.

Kakor hitro je nemška stranka delala razliko mej Nemcem in židom, je naravno, da gospodarski politiki ni mogla več podpirati liberalcev, ki zastopajo pred vsem le židovske koristi. V gospodarski politiki je začela se potegovati za nižje stanove proti kapitalistom. V tem oziru se je približala krščanskim socialistom, dasi se zlasti v narodnih in nekaterih političnih vprašanjih loči od njih. Židovski listi jih razkričavajo za nazadnjake, kajti pri njih je vsakdo nazadnjak, kdor ne podpira židovskih interesov.

Ugodno priliko so pa nemški nacijonalci dobili za boj proti liberalcem, ko so na Češkem popustili punktacije, se zvezali s Hohenwartovim klubom, katerega so razkričali za največjega sovražnika nemštva, in je poleg tega še celjska gimnazija prišla na dnevni red in se liberalci s prva niso tako odločno izrekli proti slovenskim vsoprednicam, liki nemški nacijonalci, ki niso v koaliciji.

Ker bode za volilno reformo treba dvetretjinske večine, je liberalcem gotovo veliko za mandate, za katere sedaj gre. Pa to bi še preboleli, se bi pa

Prišli smo naprej čez trg . . . in na tem trgu bil mi je preteklega septembra rekel neki berač te-le čudne besede: »Vidi se, gospod, da ste tujec; a jaz ne morem umeti, kako morete Vi in sploh vsi tujci občudovati ta kraj; za me je kraj nesreče in grem čeznj samo, kadar moram.«

»Gotovo se je Vam tu pripetila kaka velika nesreča?«

»Da, gospod, a ne samo meni; Bog vas obvaruj, gospod, Bog vas obvaruj!«

In urno je odšel.

Sedaj, ko sem šel zopet tu čez, ni moglo biti drugače, da sem si spomnil zopet onih beračevih besed. In bilo je na onem istem trgu, da sem leto dnij pozneje stopil na oder, kjer so mi prebrali smrtno obsodbo in nje premenitev v težko ječo petnajstih let.

Ako bi količkaj veroval v duhove, mnogo bi govoril o tem beraču, ki mi je prerokoval tako odločno, da bode ta kraj meni kraj nesreče. Tako pa omenjam to-le kot čuden slučaj.

Šli smo v palačo; grof B. govoril je s sodniki, potem me izročil jetničarju in me poslavljaje se od mene ves ginjen objel. (Dalje sledi.)

stvar še odložila, ali dopolnilne volitve so nekak barometer za bodoče občne volitve. Ne le v teh štirih volilnih okrajih delujejo nemški nacijonalci, temveč povsod. Prav lahko je mogoče, da po novih občnih volitvah se liberalci povrnejo le kot neznatna frakcija, ki ne bode imela več dosti vpliva. Posebno na Češkem utegnejo mnogo zgubiti. To vse bi pa znatno premenilo politični položaj. Kakšne razmere bi potem nastopile, danes nočemo ugibati, ali toliko je gotovo, da bi židom ne ugajale. Posebno bi jim ne ugajalo, ko bi se Plener mogel pred umakniti, predno so židje ves sad od vrejenja valute obrali.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. avgusta.

Nemški nacijonalci in liberalci. „Neue Fr. Pr.“ se je nad nemškimi nacijonalci jako hudo znesla. Očitala jim je, da še niso ničesa vspešnega za nemštvo storili, temveč le razdirajo, in je pristavila, da bi na Koroškem bolj prav naredili, da volijo naravnost klerikalca, kakor nemškega nacijonalca. „Deutsche Zeitung“ iz tega sklepa, da so nemški liberalci izdajalci nemštva. Nemškonarodni list spominja na to, da je „Neue Freie Presse“ že dolgo teh nazorov. Ko je šlo leta 1889 za neko volitev na Moravskem, je celó pisala, da je bolje, če volijo Slovana, nego nemškega nacijonalca. Sicer pa pravi „Deutsche Zeitung“, da pisava „Neue Freie Presse“ dokazuje, da liberalci propadajo tudi v duševnem oziru. Kakor se kaže, začel se je najhujši boj mej nemškimi liberalci in nacijonalci.

Predsednik ogerske gospodske zbornice. Sedanja ogerska vlada bi bila rada spravila na mesto predsednika gospodske zbornice bivšega učnega ministra Czakyja, začetnika proticerkvene politike. Kakor se pa kaže, vlada ne bode zmagala in pride Szlavy, dosedanji prvi podpredsednik, na to mesto. Te dni ga je cesar vsprejel in je pričakovati, da kmalu sledi imenovanje. Ker je Szlavy pristaš vladne stranke in je po svoji moči tudi podpiral vladno proticerkveno politiko, tudi to imenovanje ne bode dosti boljše, nego bi bilo Czakyjevo. Veselo je pa vsekako, da višji faktorji ne pusté, da bi Wekerle po svoji volji gospodaril na Ogerskem. Czakyjevo imenovanje bi bili vladni pristaši gotovo jeseni v gospodski zbornici izkoristili v svoje namene, Szlavyjevega pa ne bodo mogli.

Bolgarija. Cankov je prišel v Belgrad in je vložil že prošnjo do vlade, da bi ga pustila povrniti se v domovino. — „Frankfurter Zeitung“ je objavila neki pogovor njenega dopisnika s Stambolovom. Pred vsem se iz tega pogovora jasno vidi, da je knez odstranil Stambolova, ker se je nadejal, da ga prizna Rusija. Knez je pripravljen, Rusiji v vsem ustreči, da bi ga le priznala. Stambolov je pa prepričan, da car ne bode priznal Koburžana. Bolgarski emigrantje, ki se povrnejo v domovino, bodo pa delali na to, da odstranijo sedanjega kneza, ki ni po volji Rusiji. Knez po mnenju Stambolova sam sebi jamo koplje.

Nemški katoliški shod, ki sedaj zboruje v Kolonji, se je izrekel, da je potrebno, delati na to, da se obnovi posvetna papeževa oblast. Nadalje shod zahteva, da se vpelje učna svoboda v Nemčiji in osnuje v Fuldi svobodno katoliško vseučilišče. Katoliški shod je naglašal potrebo združne organizacije delavcev na vsaki obrtniji primerni podlagi, in pa da se okrajša čas za delo po tovarnah, ker vedno bolj primanjkuje dela. Obžaluje se, da se je kmetijskim zbornicam odločil preozek delokrog, da bi zares mogle kaj storiti za kmeta. Obrtniki naj snujejo posojilnice in vpelje naj se dokaz sposobnosti za obrte. Vidi se, da katoliki v Nemčiji resno skrbé tudi za zboljšanje socialnega stanja raznih ljudskih razredov. Seveda tudi v Nemčiji se njih delovanju upirajo razne liberalne stranke, katerim ugaja svoboda trgovine in obrtnije, ki je prav le svoboda izsesavanja nižjih ljudskih slojev.

Holandci imajo v kolonijalnih vojskah malo sreče. Ekspedicijo, katero so poslali na otok Lombok, je bila tepena. Padel je celó poveljnik general van Han. Palo je 14 holandskih častnikov in 150 vojakov.

Cerkveni letopis.

Blagoslovljenje novega kipa Matere Božje.

Z Barke na Primorskem, 28. avg.

Mej mnogimi drugimi lepimi lastnostmi ima slovenski narod tudi to, da zvesto časti svojo nebeško mater Marijo. Da tudi pri nas na Primorskem

nismo zadnji, dokazala nam je slovesnost, ki se je vršila v nedeljo dne 26. t. m. na Barki, kapelaniji obširne župnije rodiške.

Ze nekaj časa nabirali so fantje in dekleta denar, da se zopet kaj lepega kupi za cerkev. Neko dekle, službujoče v Trstu, dalo je od svojega z delom zasluženega denarja 50 gld., da se porabijo v cerkvi, drugi denar, do 170 gld., nabral se je doma.

V nedeljo je soho Marijino po prelepem govoru sredi vasi blagoslovil župnik rodiški, vč. gosp. Jožef Zupan z asistenco štirih gg. duhovnikov iz bližnjih duhovnij, izmed katerih sta bila tudi gospoda sosedu z Vrem in Suhorij. Po blagoslovu nesla so belooblečena dekleta med petjem in slovesnim zvoženjem Marijo v cerkev, kjer se je postavila na stranski oltar. Po procesiji je bila slovesna sveta maša, pri kateri je pel domači zbor za ta dan kaj posebno izvežban. Pohvalno se mora omenjati, da so barski fantje gledé petja že davno na glas, osobito pa so to pokazali preteklo nedeljo.

Ljudij se je bilo od vseh strani nabralo čez dva tisoč, tako da Barka jednecega ni še videla.

Ta dan se je posebno pokazalo, koliko lepega se lahko dovrši tudi v krajih, ki so oddaljeni od cest. Treba je le dobre volje in veselja do časti Božje!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. avgusta.

(Kanonično obiskovanje in birmovanje v ljubljanski škofiji.) Prezvizišeni gospod knezoškof se odpeljejo v torek dne 4. septembra z večernim vlakom v Kranjsko Goro, kjer bo 5. septembra kan. obiskovanje in birmovanje; isto bode 6. septembra na Jesenicah; 7. septembra v Gradu (na Bledu); 8. septembra na Bohinjski Bistrici; 10. septembra v Kropi; 11. septembra v Senčurju pri Kranju; 12. septembra v Cerkljah; 13. septembra v Smledniku; 14. septembra v Poljanah nad Loko; 15. septembra v Žireh; 16. septembra v Stari Loki; 17. septembra v Žetznikih.

(Katoliški shod v Vipavi.) Z Vipavskega. Po vaseh vipavske doline se bere na velikih lepakih: vabilo na javni shod, kateri priredi katoliško politično društvo v Ljubljani. Zanimanja za ta shod je bilo veliko, in popraševalo se je večkrat ali bode in kedaj bode. Upamo, da se to nedeljo ob 4. uri popoldne obilno mož zbere na grajščinskem prostoru v Vipavi. Saj je danes veliko vprašanj, ki čakajo odgovora, zadev, ki potrebujejo pojasnila, naj za Vipavo omenim le gospodarskih: vreden naših vodá, zboljšanje vinarstva, vinarska zadruga, posojilnica, pogozdovanje goličav, železnica itd. itd., kedo bi vse naštel, kar potrebuje zboljšanja, prenačenja in novega delovanja. Sedaj ni javni shod, pa naj bi bil začetek, ali vrata delovanju našega domačega kat. pol. društva, ki se takoj osnuje, ko visoka c. kr. deželna vlada potrdi že predložena pravila. Pretečeno nedeljo imeli so pevski zbori iz Goč, Slapa, Vipave, Budanj in Šturja poskušnjo za mali Šmaren v Logu. Nekaj je bilo zadržanih, a vse jedno je iz 52 grl donelo raz kor velike romarske cerkve. Po skušnji pogovarjali so se na prostem, ali bi se tudi pri katoliškem shodu ne pokazali v takem številu. Zapeli so nekaj velikih zborov skupno in videlo se je, da se v narodnem petju enako izurjeni, kakor v cerkvenem. Na shod to nedeljo pridejo polnoštevilno, okoli 60 pevcev, in nekaj toček se je odmenilo, da jih vsi skupno izvrše. Zanimivo bode pač slišati 60 pevcev, samih domačinov, posestnikov in delavcev, postavnih mož in še mladih fantov, ki pokažejo, kaj vse stori navdušenje in vstrajnost a ob enem skupno in soglasno delovanje. Tedaj na svidenje dne 2. septembra v Vipavi!

(Odlikovanje.) Za knezoškofijske duhovne svetnike so imenovani naslednji č. gg.: Fran. D o v g a n, prošt nemškega reda v Metliki, dr. Ivan Svetina, c. kr. profesor v Ljubljani, in Anton Peterlin, župnik v Šmihelu pri Novem Mestu.

(Državna podpora.) C. kr. kmetijsko ministerstvo je vipavski vinarski zadrugi dovolilo 500 gld. podpore.

(Imenovanja pri pošti.) Blagajničarji pri ravnateljstvu pošte: Ivan Vagaja in Valentin Klavzer v Trstu ter Rajko Corneto iz Pulja, so imenovani za poštne kontrolorje na njihovem dosedanjem mestu. Dalje so imenovani za blagajnike pri tržaškem poštenem ravnateljstvu sledeči oficijali: gg. Franjo Páka pl. Pókafalva iz Ljubljane, Maks pl. Bombardi in

Josip Lenta iz Trsta; kot kontrolor glavne poštne blagajne v Trstu je imenovan oficijal Josip Cencič iz Pazina; kot poštni blagajniki so imenovani Franjo Colloretto in Franjo Fabiani iz Trsta, Matija Flederbacher in Jernej Marjanović za Pulj, Jernej Groselj za Novo Mesto, Miklavž Radmann za Opatijo; poštnim blagajniškimi kontrolorjem so imenovani oficijali Aldobrand Silvestri, Josip Rabis, Ivan Menla, Hinko Mallner in Henrik Kobal za Trst; Leopold Vrhovec in Ivan Lapajne za Ljubljano.

(Častni občani.) Občinski odbor v Ambrusu je imenoval za častne občane deželnega predsednika barona Hein-a, dež. odbornika dr. Fr. Papeža in dež. poslanca dr. Ign. Zitnika kot priznanje zaslug, ki so si jih pridobili imenovani gospodje za nameravano vpeljavo prepotrebne vodovoda v Suho Krajino.

(Imenovanja.) Pravna praktikanta gg. Antona Mejača in Jožefa Rotha imenovalo je graško nadsodišče za avskultanta na Kranjskem.

(Za Celje — Trutnov?) Glasilo poljskega kluba „Ozas“ javlja z Dunaja iz poslaniških krogov, da minister za nauk Madejski letos v proračunskem odboru drž. zbora ni obljubil zasnove slovenskih paralel na nemški gimnaziji v Celju, temveč da je imel v mislih ustanovljenje samostojne nižje utrakvistične gimnazije v Celju s posebnim ravnateljstvom in posebnim učiteljskim zborom. Brez dvojbe bo vlada spolnila tudi to obljubo in v prihodnjem zasedanju drž. zbora predložila dotični predlog. „Extrapost“ pa piše, da bodo Nemci proti zahtevi Slovencev glede podržavljenja celjske gimnazije postavili terjatev, da se ustanovi v Trutnovem (Češka) okrožno sodišče. Chlumecky in njegovi tovariši so mnenja, da Nemci ne mogó zadržati zasnove celjske gimnazije in da je primernejše, ako se založi nova samostojna gimnazija, nego bi se na obstoječi napravile slovenske vspelednice.

(Premembe v goriški nadškofiji.) C. g. Ivan Kurinčič iz Serpenice za vikarija v Medano; č. gospod Jos. Budin, kaplan v Mirni k sv. Ignaciju v Gorico; č. g. Iv. Drmastja za kaplana v Solkan; č. g. Ivan Koršič novomašnik za kaplana v Volče.

(„L'Eco del Litorale“) se močno jezi radi članka „L'avita coltura“ priobčenega v „Soči“, v katerem se obsoja ostudno bogokletstvo vdomačeno med furlanskim ljudstvom. „La Difesa“ katoliški dnevnik iz Benetk, katerega podpira in čita sam sv. Oče papež, prinesel je 24—25. t. m. popolno prestavo „Sočinega“ članka. Radovedni smo kaj poreče temu „Eco“! Molčala bo.

(Poziv dr. Laginje do volilcev v puljski občini) ne da italijanskim časopisom mirovati. Jezi jih posebno to, ker je isti v tretjem razredu imel ta uspeh, da se od 4000 volilcev ni udeležilo več kot 600 volilcev, katere pa so le z veliko agitacijo težko zbrali. Glavni namen temu proglasu je bil ta, da se slovanski volilci III. razreda, v katerem jih je največ, vzdrže. Ta namen je tudi dosegel. Gospodom italijanom pa se tako ne dozdeva, kajti javljajo v svet, da ta proglas ni mogel volilcev vzdržati od volitev. Če se isti niso volitev vzdržali, kako tedaj pride do tega, da ni prišlo voliti čez 3400 volilcev? Seveda, oni bi hoteli pred svetom omalovažiti proglas posebno iz tega razloga, ker se v istem naglašuje potrebo c. kr. komisarja, ki bi nepristansko z občino ravnal ter ne bi preziral slovanske večine puljskega okraja, kakor to dela sedanji občinski zastop.

(† Monsignor Lovro Rutar) mnogozasluzeni podvodja na sv. Gori umrl je dne 26. t. m. v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici. Veličasten pogreb, katerega se je vdeležilo mnogo duhovnikov, bil je v torek popoldne. Truplo blagega ranjkega pripeljali so na sv. Goro, kjer je ranjki toliko deloval za čast M. D. Solkanska občina položila je venec na rakev; starašinstvo pa se je vdeležilo skupno pogreba, da počasti zadnjič blagega pokojnika. — Monsignore Lovro Rutar rodil se je 5. avgusta. 1821 na Krnu; šole obiskoval je v Gorici in bil 21. septembra 1847 posvečen v mašnika. Služboval je kot kaplan v Cerknem in Podmelcu, kot vikarij pa v Ravnici in v Čepovanu dokler ga niso ranjki knez nadškof Andrej Golmajer, spoznavši njegovo spretnost v gospodarstvu, poklicali za podvodjo na sv. Goro. Od 25. aprila 1871, ko je nastopil težavno službo, do zadnjega časa deloval je pokojnik neumorno za blagor sv. Gore. Vse je popravil, veliko pripravil, in sv. Goro popolnoma prenovil. V spovednici bil je nevtrudljiv in spovedoval je ob nedeljah in shodih po 10—12 ur. Monsignor L. Rutar bil je blaga duša in velik dobrotnik dobredelnim zavodom. Veliko je dal za slovenske šole

v Gorici in slovensko Alojzijevisče zgubilo je z njim največjega dobrotnika. Vsled njegove prijaznosti in gostoljubnosti bil je spoštovan od vseh. Laui bil je imenovan papeževim častnim kamornikom. — Veliko je storil za sv. Goro, za čast M. D. in ona mu bo gotovo obilo poplačala. N. v. m. p.

(Ogenj.) Iz Komna: Dne 27. t. m. okolu 10. ure zjutraj je nastal v Svetim pri Komnu, ogenj, ki bi bil lahko imel za mnoge grozne posledice. Goreti je začelo v hiši tamošnjega cerkvenika. Kako da se je ogenj začel, nihče ne ve. Zdi se, da je morala kaka iskra skozi razpoklino dimnika šiniti, in je vžgala slamo, ki je bila na kašči. Kajti v podstrešju se je ogenj pokazal. Lastnik hiše, Jožef Kovačič, je bil zavarovan pri banki „Slaviji“ menda za 800 gld. in ne bo imel, kakor se nadeja, trpeti škode vsled požara. Srečo v nesreči ima prav za prav zavarovalnica, kajti okolu in okolu so kmetje tikoma pogorišča zavarovani pri banki in za precejšnje zneske. Nevarnost je bila toliko večja, ker vsi ti so imeli prav poleg vse polno sena in slame v hlevih. A na prvi udarec zvona so prihiteli vsi sosedi s posodami na pomoč. Jeden pred drugim so hiteli gasiti in prav pravilno; ženske so donašale, moški so polivali vodo, da je tekla v potokih in v kratkem so omejili in vkrotili preteči element. Hvala torej tako požrtovalnim sosedom in med njimi tudi mlademu gospodu Alojziju Kovačiču, bogoslovcu, ki je skrbel da se reši in shrani cerkvena posoda. Tudi se kaže v naših krajih velika potreba gasilnice za enake prihodnje slučaje, do sedaj se ne dobi v celem komenskem okraju nobene. Bi ne bilo prav, da se složi več občin in si skupno eno kupijo? in da se za gašenje zvežba nekaj mož? Morda bi tudi zavarovalnice v to kaj pripomogle?

(Dopolnilne volitve za drž. zbor na Koroškem.) V vol. okraju Št. Vid-Volšberk, kjer je tudi bila dne 28. t. m. dop. volitev, dobil je nemško-nacijonalni kandidat Ivan Černik (alias Tschernigg) v Volšberku 60, v Št. Vidu 101 od 108 glasov. Krščanska stranka se volitev ni vdeležila. Da bi ne bilo v mnogih krajih toliko malomarnosti, dosegli bi vsaj častno manjšino. Tako pa so bili, kolikor vemo, krščanski volilni možje izvoljeni samo v Spod. Dravogradu (slovenski), Št. Lenartu in Goslju.

(Preskušnje za izvrševanje stavbinskega obrta.) O sestavi preskušenske komisije v izvršitev preskušeni za prosilce stavbinskih dopustil in v rokovih za te preskušnje razglašala deželna vlada kranjska ravnokar nastopno: Kot udja preskušenskih komisij v vršitev preskušeni za zgoraj omenjene dopustilne prosilce so postavljeni: C. kr. stavbinski svetnik Janez Svitol, ki je zajedno predsednik preskušenske komisije, za preskušnjo stavbinskega mojstra; c. kr. nadinženar Viljem Kraupa, ki je zajedno predsednik preskušenske komisije za preskušnjo zidarskega, kamenarskega, tesarskega in vodnjaškega mojstra, in podpredsednik pri preskušnji za stavbinskega mojstra; c. kr. nadinženar Roman Waschica, ki je zajedno podpredsednik pri preskušnji za zidarskega, kamenarskega, tesarskega in vodnjaškega mojstra; deželni inženar Vladimir Hrascky; arhitekt Gustav Gerlach; c. kr. nadinženar Francišek Žužek kot namestnik; stavbinski mojster Viljem Treo kot namestnik; stavbinski mojster Filip Zupanič kot namestnik. Vsi zgoraj navedeni stanujejo v Ljubljani. Kot preskušenski rok se za sedaj določuje mesec februarij. Izjemoma sme dotična preskušenska komisija ob posebnega ozira vrednih okoliščinah od slučaja do slučaja dovoliti tudi drugi rok. Prošnje za pripust k preskušnji, opremljene z dotičnimi izkazi, je štiri tedne pred preskušenskim rokom, tedaj praviloma najdalje do 5. januarija vsakega leta vložiti pri predsedniku dotične preskušenske komisije ter pri njem tudi iztočasno plačati določeno preskuševalnino.

(Izpred porotnega sodišča.) Pri porotni obravnavi dne 28. t. m. je sodišče 24letnemu Jakobu Majdiču radi uboja prisodilo 5 let težke ječe. — Viljem Rozman in Franc Debevec sta bila od obtožbe glede težkega telesnega poškodovanja in uboja oproščena.

(Vojaške vaje na Notranjskem.) Vsled silne vročine je 27. t. m., kakor se nam poroča, pri 27. pešpolku na potu iz Ljubljane do Logatca, obležalo do 200 mož, nezashišano veliko število. Pri streljanju dne 28. t. m. pri Dolenjem Logatcu se je tudi pripetila nesreča. Obstreljeni so bili trije vojaki.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 19. do 25. dne avgusta je bilo v ljubljanski občini 12 živih in jeden

mrtev rojen. Umrlo jih je pa v tem času 22. Umrlo je 1 za grižo, 1 za jetiko, 2 za vnetjem soplnih organov, 2 za želodčnim katarom, 2 vsled mrtvo-uda, 3 vsled starostne oslabelosti in 11 za drugimi boleznimi. Mej umrlimi so 4 tujei, 6 iz zavodov. Zbolela je jedna oseba za otročico, 3 tujei bolni za legarjem so bili preneseni v bolnico in 2 osebi ste pa zboleli za grižo.

(Občni zbor avstrijskih lekarničarjev) vršil se je dne 27. in 28. v Trstu. Udeležilo se je istega do 300 oseb iz raznih avstrijskih kronovin. Po končanem zborovanju ogledali so si gospodje Trst in njegove bližnje luke. Iz Trsta so odpotovali v Benetke.

(Umrlo je za solnčarico) v soboto na pohodu pri vojaških vajah v Zamostecu na Koroškem četovodja vojaške godbe Kuhnovega polka g. J. Rudolf, svojedobno Ljubljančanom poznati in omiljeni glasbar na lovski rog. Z Rudolfom izgubila je vojaška godba našega domačega polka jednega svojih najspretnjših članov. N. v. m. p.!

Telegrami.

Nemški katoliški shod.

Kolonja, 29. avgusta. Včeraj je bil tretji javni zbor katoliškega shoda. Bilo je več govorov, mej drugim o zadružni organizaciji delavcev, pomenu misijonov v afriških pokrajinah in šolskem vprašanju.

Kolonja, 30. avgusta. Nemški katoliški shod je sklenil, da bode bodoči shod drugo leto v Monakovem. Shod je izrekel priznanje in zahvalo članom ogerske gospodske zbornice, ki so se upirali civilnemu zakonu in to priznanje brzojavno sporočil grofu Zichyju.

Kolera.

Dunaj, 29. avgusta. Poslednjih 24 ur jih je v Bukovini 26 zbolelo in 13 umrlo za kolero, v Galiciji pa 277 zbolelo in 143 umrlo, mej temi so nekateri prejšnji slučaji, ki se pa niso bili naznanili, ker je bil telegraf pretrgan. V Šleziji ni nikdo na novo za kolero zbolel.

Berolin, 30. avgusta. Od 20. do 27. avgusta jih je v Nemčiji 78 zbolelo in 38 umrlo za kolero.

Poraz Holandcev na Lomboku.

Haag, 30. avgusta. Po uradnem poročilu je bila holandska četa, ki je bila v sredi Lomboka, tepena. Boj je trpel jedno noč in dan. Ubiti so poveljnik Lawick, 3 častniki in 68 mož, ranjeni sta 2 častnika in 18 mož. Kaj je z ostalimi 40 častniki in 25 možmi, se nič ne vé.

Amsterdam, 30. avgusta. Po nekem poročilu iz Batavije je pri Mataranu bilo ubitih 9 častnikov, mej njimi general van Han, jeden podpolkovnik, dva stotnika in pet poročnikov. Jeden stotnik se pogreša.

Haag, 30. avgusta. Vlada je dobila od generala Vettra, poveljnika lomboške ekspedicije, poročilo, v katerem pravi, da so bili dne 25. t. m. zvečer v Tjakra-Negari napadeni. Dne 26. avgusta so šteli 14 mrtvih in 48 ranjenih, zgube so se znatno pomnožile na povratku v Mataran. Zvečer je prišel drugi oddelek iz srede otoka z velikimi izgubami. Šli so še dalje nazaj v Apenam, kjer so se konstatovale izgube. 4 častniki in 63 mož je mrtvih, 12 častnikov in 148 mož ranjenih. V Mataranu zgubili so tudi 4 topove. Kaj je z Lawickovim oddelkom v sredi dežele, ni znano. Vojne ladije so postavile na suho 200 mož in nekaj topov. — Dne 27. avgusta je bila skupna seja indijskega sveta in vojnih poveljnikov. — Po poročilih časopisov se je Lawickov oddelek vrnil z velikimi zgubami. Lawick je mrtev.

Dunaj, 30. avgusta. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je začasni vodja ljubljanskega učiteljskega Viljem Linhart imenovan za deželnega šolskega nadzornika in je prideljen deželnemu šolskemu svetu štajerskemu v službovanje.

Levov, 30. avgusta. Včeraj se je otvoril shod kmetijskih društev galiških. Prišlo je je bilo kacij 2000 odposlancev. Predsednik

je v svojem govoru zaklical navdušeno „Slavo“ cesarju, kar se je z navdušenjem vsprejelo. Kmet Megrys je obsojal socialistične teorije in priporočal kmetom, naj delujejo vzajemno s plemstvom.

Brno, 30. avgusta. V Brnu in mestni skupini Krumov-Ivančice bode dne 8. okt. in v kmetijskih občinah Moravska Bela Cerkev dne 11. oktobra dopolnilna volitev za deželni zbor. V Brnu kandiduje novi župan dr. vitez Wieser.

Marijine kopeli, 30. avgusta. Včeraj je semkaj prišel zdravit se veliki knez Jurij Mihajlovič, danes pa veliki knez Peter Nikolajevič.

Sredec, 30. avgusta. Cankov ni prišel v Caribrod.

Curih, 30. avgusta. Šesti mejnarodni shod geologov se je tukaj otvoril. Prišlo je 400 odposlancev.

Plass, 30. avgusta. Pri velikem požaru je pogorela sladarna in konventno poslopje, ostal je pa grad, pivovarna in parna žaga, pa tudi hiše v vasi.

Amsterdam, 30. avgusta. Začel se je mirovni kongres v prisotnosti 2300 udeležencev. Predsednik je naglašal, da vojske slabo vplivajo na civilizacijo, ko bi tudi bile pravične. Baroninji Suttner se je izročila mirovna svetinja za njeno delovanje v interesu miru.

London, 30. avgusta. Ko je kraljica Viktorija iz Osborna potovala na Škotsko in je o pol noči se peljala skozi Birmingham, je malo pred prihodom vlaka pijan delavec Artur Tolliday skušal vdreti v zaprto kolo-dvorsko dvorano. Ko ga je ovirala policija, je potegnil revolver. Na to so ga zaprli. Ta dogodek je dal povod govoricam o napadu, ki pa niso utemeljene.

Listnica vredništva:

G. dopisniku v Radečah: Dopisa in vabila z dne 23. t. m. vredništvo ni prejelo, zato ga seveda tudi objaviti ni moglo.

Umrlj so:

29. avgusta. Marjeta Kovič, dekla, 58 let, Poljanska cesta 40, vsled krvavenja. — Marija Brozevič, krojačeva hči, 4 mesece, Streliško ulice 11, tuberkuloza.

V bolnišnici:

27. avgusta. Janez Kapus, delavec, 50 let, paralysis cordis.

28. avgusta. Elizabeta Okorn, delavčeva žena, 42 let, peritonitis puerperalis.

Tujci.

28. avgusta.

Pri **Slonu**: Prasse, Königstein, Fischl, Fehl, Iphofen, Freiburger z Dunaja. — Hartman iz Gradca. — Richter iz Budimpešte. — Fabriotti iz Trsta. — Stenzel iz Pariza. — Jeršinovic iz Črnomlja. — Jenič iz Pulja. — Steinbacher iz Brna. — Dereani iz Žužemberka. — Reichert iz Dornbirn-a. — dr. Hrašovec iz Celja.

Pri **Maliču**: Polak, Modl, Schreiber, Tintner, Reuter, Horowitz, Heller, Schreyer, Schmid z Dunaja. — Heller iz Eipela. — Moses, Bube iz Hanau-a. — Thorsch iz Pulja. — Hertle, Baumgartner iz Gradca. — Pehani iz Topuske. — pl. Platzer iz Opatije. — Dereani iz Kamnika. — Pajalič iz Berseča. — Lovce iz Konjic. — Trevisan iz Buj.

Pri **bavarskem dvoru**: Erker iz Spod. Skrila. — Loki iz Gradca.

Pri **Južnem kolo-dvoru**: Marok iz Kostanjevice. — Potočnik iz Sore. — Fink iz Hartberga.

Pri **avstrijskem caru**: Benedičič s Krškega. — Strnen z Dunaja. — Vogelnik, Didič, Inglič iz Idrije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplotna po Celsiusu			
7. u. jut.		738.0	16.0	sl. svzh.	jaeno	
29. 3. u. pop.		736.1	26.1	"	del. oblak.	12.7
9. u. zveč.		736.9	16.6	"	dež	dež

Srednja temperatura 19.6° za 2.2° nad normalom.

Zahvala.

Občinski zastop radeški izvršuje s tem svojo prijetno dolžnost, da izreka za prijazno udeležitev slovesne otvoritve radeškega mostu čez Savo visokorodnemu gospodu c. kr. deželnemu predsedniku baronu Heinu, dalje preblagorodnim gospodom: deželnemu glavarju Otonu Deteli, deželnim odbornikom: ces. svetniku Ivanu Murniku, dr. Vošnjaku in dr. Papežu, deželnemu in državnemu poslancu Povšetju, deželnima poslancema L. Svetcu in Ig. Žitniku, predsedniku trgovinske zbornice Ivanu Perdanu, deželnemu inženjerju I. V. Hraskemu, voditelju c. kr. okr. glavarstva krškega baronu Schönberger-ju, graščaka Nikolaju vitezju Gutmannsthalu-Benvenutiju, slavnim gasilnim društvom iz Hrastnika, Trbovelj, Loke in Radeč, slavnemu pevskemu društvu »Slavec« svojo najudanejšo zahvalo.

Radeče, dne 28. avgusta 1894.

Jakob Rižnar,
župan.

437 1—1

Eksekutivne dražbe.

Gasperja Jaklja iz Podkorena št. 75 (terjatev 27 gld.) posestvo (285 gld.) dne 29. sept. in 29. okt. v Kranjski Gori. Ant. Rojca z Vrbiče zemljišče (882 gld.) dne 1. okt. in 2. nov. v Ilir. Bistrici.

Ant. Pajka iz Kompolj št. 86 zemljišče (500 gld.) dne 9. okt. in 16. nov. v Vel. Laščah.

Jak. Mivca iz Sevc posestvo (3145 gld.) in 1/12 posestni delež (73 gld.) dne 17. sept. in 15. okt. v Cirknici.

Valentina Stinka iz Zagorja posestvo (3500 gld.) dne 18. sept. in 10. okt. v Litiji.

Mih. Habjana iz Iške Vasi posestva (3680 gld.) dne 22. sept. in 24. okt. v Ljubljani.

Jan. Brinska od Sv. Gregorja zemljišča (1605 gld.) dne 5. okt. in 13. nov. v Vel. Laščah.

Jan. Mavsarja iz Podgore zemljišča (926 gld.) dne 16. okt. in 20. nov. v Vel. Laščah.

Marije Urbas omož. Modrijan iz Dol. Vasi (terjatev 100 gld. posestvo (945 gld.) dne 17. sept. in 18. oktobra v Cirknici.

Vpis in izbris tvrdke.

Izbrisana je zadružna tvrdka »Sbil & Petrovič« v Mokronogu in v register za posamezne tvrdke vpisani novi tvrdki: »Janez Sbil v Mokronogu« (nemški), dalje: »Jakob Petrovič v Trebnjem« (nemški).

Pod varstvom.

Vincencij Kosmač, posestnik na Ježici št. 23, radi zapravljenosti; njega varuh je Val. Erjavec, posestnik z Ježice

Št. 17.354.

Razglas.

435 3—2

V smislu § 6 zakona z dne 23. maja 1873 (drž. zak. št. 121), naznanja se, da bo razgrnen

prvotni imenik porotnikov za 1895. leto od 1. do 8. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled, ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega pōsla so po § 4 omenjenega zakona oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dōbe, za vsekar;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki, in tako tudi lekarji, ako uradni ali občinski načelnik zanje potrdi, da jih ni moč utrpjeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot glavni ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po koledarju.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

25. dan avgusta 1894.

Dunajska borza.

Dne 30. avgusta.		Dne 29. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 55 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " 50 "
Skupni državni dolg v srebru	98 " 45 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 " 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 75 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 40 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 " — "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 70 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 " 40 "	Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 75 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 " — "	St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 25 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 " 80 "	Dunavske vravnave srečke 5%	127 " 25 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	51 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1030 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 25 "	Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	370 " 60 "	Posojilo goriškega mesta	— " — "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	170 " — "
London vista	124 " 30 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " 40 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3210 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 95 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	112 " — "
20 mark	12 " 20 "	Prijoritne obveznice državne železnice	224 " — "	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	75 " — "
20 frankov (napoleonodor)	9 " 89 1/2 "	" " južne železnice 3%	157 " 75 "	Montanska družba avstr. plan.	87 " 60 "
Italijanski bankovci	44 " 70 "	" " južne železnice 5%	128 " — "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	179 " — "
C. kr. cekini	5 " 90 "	" " dolenskih železn. 4%	98 " 50 "	Papirnih rubljev 100	133 " 50 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosuge kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.